

[Niels Andersen.]

sive beskatning jo i høj grad er noget af det, der fratager folk arbejdslyst og initiativ.

Med disse betragtninger skal jeg slutte og på retsforbundets vegne give tilsagn om, at vi vil stemme for de af den højtærede finansminister og af udvalgets flertal stillede ændringsforslag.

Alfred Jensen: Således som lovforslaget nu foreslås affattet, afviger det jo såre meget fra det fremsatte, som vi havde en ret lang debat om ved første behandling. Vi har imidlertid ikke noget imod, at man har taget afsnittene I og II ud. Det forekommer os, at det er såre rimeligt, at man foretager en opdeling som den foreslåede, hvorved der også er blevet mulighed for at gå noget mere i dybden med de problemer, som man nu har taget fat på at få løst her ved anden behandling gennem de ændringsforslag, der er stillet.

Jeg skal ikke gøre bemærkninger til alle de ændringsforslag, der findes i betænkningen; det vil ikke være nødvendigt. Jeg vil nøjes med at fremsætte nogle betragtninger vedrørende et par af de forhold, der har været berørt.

Det drejer sig for det første om forsørgerbegrebet. Vi ser naturligvis med tilfredshed på, at man har haft problemet til behandling, og at der er stillet ændringsforslag, som giver en lempeligere overgang for dem, der ikke længere skal betragtes som forsørgere, men som fremtidig skal beskattes som ikke-forsørgere. Det finder vi er rimeligt, men vi mener ikke, at man herigennem er nået frem til en rimelig overgangsordning for alle dem, der fremtidig i modsætning til tidligere skal beskattes som ikke-forsørgere. Det drejer sig jo om mange, mange mennesker, og det forekommer os, at det måtte have været muligt at finde en sådan overgangsordning, at den nye bestemmelse ikke ville komme til at virke så hårdt, som tilfældet nu bliver. Jeg ved ikke, om man i udvalget vil tage dette spørgsmål op mellem anden og tredje behandling. Jeg håber, man vil gøre det. Vi har i hvert fald de største betænkeligheder ved, at der gennemføres en ordning som den foreslåede, uden at der er en rimelig overgangsordning forbundet dermed.

Dernæst vil jeg også gerne sige et par ord om den i ændringsforslag nr. 5 foreslåede nye paragraf, hvorefter 200 kr. i renteindtægt skal være skattefri, for så vidt oppebæreren af denne ikke har over 20 000 kr. i indtægt. Vi har ikke noget imod en sådan ordning; det forekommer os, at den over for adskillige medborgere endda kan være meget rimelig, og vi kan altså stemme for dette ændringsforslag.

Derimod mener vi ikke, at det er rigtigt at stemme for underændringsforslag nr. 6, som mindretallet har stillet. Det agter vi at stemme imod, og det gælder også de øvrige ændringsforslag, som mindretallet har stillet. Det forekommer os, når vi ser på en ændring af denne art, at man har såre let ved at finde frem til skattemæssige lettelser for dem, der er relativt godt stillet, men at det er vanskeligt at klare problemerne for dem, der har langt, langt mere ondt ved at betale skatterne. Jeg bemærkede mig da også, hvad udvalgets ordfører sagde om, at det var lettere at skaffe lettelser for de arbejdsfri indtægter, end det var at nå frem til lettelser for de indtægter, der hidrører fra arbejde. Det må man erkende, og sådan er det ikke alene i år, men sådan har det været i flere år. Den ene gang efter den anden kan man se, at for de indtægter, hvor skatterne virker hårdest, er man utilbejelig til at være opmærksom på skavankerne, men for dem, der er relativt godt stillet, for arbejdsfrie indtægter, underskud i forretninger o. s. v. finder man frem til en løsning, som giver de lettelser, som de pågældende ønsker og måske også har et vist krav på. Jeg siger måske, fordi jeg ikke føler mig overbevist om, at det altid er tilfældet. Men når det drejer sig om andre vigtige problemer, kan man ikke nå frem til en løsning. Det drejer sig bl. a. om en række af de spørgsmål, jeg i år har trukket frem ved lovforslagets første behandling, og spørgsmål, jeg tidligere har fremført.

Nu oplever man så i dag, at en af ordførerne for mindretallet står og erkender, at der er en skævhed i lovgivningen her, fordi man ikke har ajourført børnetradragsbeløbene. Ja men hvis det ærede medlem hr. Poul Møller, som nu har fået øje på denne skævhed, havde været klar over det før, så kunne han have støttet tanken om at få ændringer indført herom. Vi har stillet